

[Jørgen Jensen]

vi ønskede for arbejderklassen at man havde gjort, for det ville være bedre, om vi var kommet af med regeringen og havde lukket op for andre muligheder.

Derfor vil jeg også godt sige til hr. Kjeld Olesen, der sagde, at DKP blæser på betalingsbalanceunderskud og samfundsøkonomiske problemer: nej, det gør vi ikke. Vi har også i dag peget på mulighederne for at løse betalingsbalanceunderskuddet og de økonomiske vanskeligheder med en anden politik. Der var andre muligheder. Der var mulighed for, at andre skulle betale gildet end lønarbejderne. Det er det, vi har peget på. Derfor vil jeg godt sige, at det, der er afgørende i denne debat, er, at den socialdemokratiske del af regeringen ikke har formålet at tilsløre, at dette er en minusløsning. De har heller ikke kunnet bestride, at den såkaldte indkomstpolitik styrkede storkapitalen, at den ville betyde nye kapitalophobninger på arbejderklassens bekostning. Derfor er det ikke i overensstemmelse med lønarbejdernes interesser, og derfor vil jeg også godt sige til statsministeren, der taler om, at indgrebene i 1975 og i 1977 ikke var i strid med fagbevægelsens interesser, at det indgreb, vi står over for i dag, er i strid med arbejderbevægelsens interesser.

Jeg vil også godt sige, at når statsministeren glemte at omtale, hvad der var baggrunden for overenskomstsituationen i 1977, var det sikkert ikke tilfældigt. Der blev jo grebet ind to gange. Der blev grebet ind, inden man begyndte at forhandle, hvor man fastsatte et rammebeløb. Ja men var der nogen, der kunne tro på, at man kunne tale om frie overenskomstforhandlinger, hvis man på forhånd siger til arbejderklassen: I må gerne forhandle med arbejdsgiverne, men det skal være inden for den og den ramme, og den giver ikke mulighed for opfyldelse af de krav, som I mener er nødvendige? Det er ikke frie overenskomstforhandlinger.

Hr. Kjeld Olesen talte om, at det var ikke det, der blev ment med principper. Der var også en bemærkning i hr. Kjeld Olesens tale om, at man ikke ville afskrive fremtidige frie overenskomstforhandlinger. Ja men det er ikke frie overenskomstforhandlinger, hvis man forud for forhandlingerne bremser fagbevægelsens ret til at stille krav og siger til dem: hvis I rejser dem alligevel, hvis I får dem gennemført, så tager vi pengene tilbage

igen ved afgifter og momsforhøjelser. I får ikke lov til at beholde dem. Så er der ikke tale om frie overenskomstforhandlinger, og så undergraver man også i fagbevægelsen troen på, at der er frie forhandlinger.

Det hænger også noget sammen med hr. Kjeld Olesens bemærkninger om repræsentantskabsmødets udtalelser. Hvad var baggrunden for, at der kun var 20, der stemte for den udtalelse, som Harry Osborne forelagde? Var det ikke, fordi LOs repræsentantskab med Thomas Nielsen i spidsen sagde, at denne SV-regering er i strid med fagbevægelsens interesser, den skal fjernes hurtigst muligt? Og det blev gentaget senere, at den kun skulle leve 100 dage og måske så 100 dage til. Så skulle den også væk. Det var årsagen til, at man på repræsentantskabsmøder i dele af fagbevægelsen sagde: ja men så er der altså en mulighed for at få den fjernet, også selv om det er under ledelse af den fagforeningstop, som har svigtet fagbevægelsen i den afgørende situation. Det er noget af det, som man også skal have med ved bedømmelsen af den situation, som er i de kompetente forsamlinger i fagbevægelsen.

Må jeg så sige til finansministeren, at jeg fik ikke noget svar på, om der ville finde en nulstilling sted af dyrtidstillægget. Jeg fik heller ikke noget svar på, om vi kunne forvente en momsforhøjelse eller vi fik nye afgifter. Det er klart, at det hænger sammen med beregningsgrundlaget, men jeg vil da godt sige, hvordan jeg kom frem til det med de offentligt ansatte. Det, vi er gået ud fra, er nogle af regeringens egne oplysninger, og det er blevet forstærket i dag, hvor man taler om årlig lønstigning på 8-10 pct. Det, vi er gået ud fra, er, at reguleringspristallet ville stige med 7 pct. om året. Det svarer til en stigning på 14½ pct. fra 1. marts 1979 til 1. marts 1981. Men stigningen i forbrugspriserne ville være noget større på grund af afgifter, som ikke indregnes i pristallet. Her har vi regnet med 9½ pct. eller på de 2 år 20 pct. Det er det, vi er gået ud fra.

Tager vi så en offentligt ansat med 45 kr. i timen, vil der også efter regeringens beregninger forfalde nogle dyrtidsportioner. Dem har vi beregnet til 6 på de 2 år, og det er 3 kr. 60 øre. Vi har beregnet 1 ¾ pct.s-tillægget til 80 øre. Det er muligt, at det kan reguleres om, så det bliver mere for nogle og mindre for andre, men vi har beregnet det til 80 øre.